

Ce religie-confesiune ai?

Cu ocazunea înscriserii în listele electorale la Primăria Municipiului Arad, a celor care au drept de cetățenie și drept de vot, s'a întâmplat ceva revoltător, un lucru nemai posibil; anume: funcționari de rea credință, fără răspundere, dușmani ai statului și neamului românesc, un obraznic s'a încumetat să întrebe dela cei care se prezintă să fie luate în liste, că de ce religie se țin. Natural publicul mare s'a scandalizat de această procedură auzi tu să fie omul silit să divulge un secret al său, că la care sf. biserică se duce, ori ar trebue să meargă. Probabil că se temea că-i va duce cu forță, deci s-au revoltat, au protestat și s-au dus cu pără la dl prefect că uite sunt persecuți de funcționarii Primăriei.

Dl prefect înțelegătorul tuturor datorințelor și drepturilor fiecărui om în cetățean, fără deosebire de naționalitate și confesiune, a dat ordin sever să se înceteze cu șicanele...

Ne pare rău că nu cunoaștem numele vrednicului funcționar și bunului român, care mănat de simțul lui patriotic și conștiința națională, a înțeles (a înțeles mai mult decât dl prefect) că ar fi necesar, pentru scopuri mai înalte, să se știe și prin urmare să se treacă pe liste respective și religia fiecărui cetățean arădan. Natural buna lui intenție a jignit pe tovarășii cu pistrui, păr creț, nas coroat etc., fiindcă în felul acesta se putea întâmpla să se afle căci jidani avem în Arad. Acest lucru însă — fiind el în număr foarte mare — au tot interesul și datorința să-l ție în secret și astfel speriați de procedura adevărat românească-creștinească a lor funcționari, haide cu jâlbă la prefectul.

Noi numai ordinul d-lui prefect nu-l înțelegem, și credem că dacă pe liste respective nu se află și rubrica cu religia, distinsul funcționar a procedat foarte bine trecând la observații aceste date de o foarte mare însemnatate! Ba mai mult trebuia din oficiu deschisă și rubrica cu religiunea.

Căci întrebăm cui îl este rău să-si declare religia, cine

are interes să nu se știe, să nu se cunoască religia lui și pentru ce? Ce fel de speculă este și aceasta, ce fel de mărsăvenii se acoperă și în felul aceasta.

Noi ne aducem aminte că până acum s'a încercat de mai multe ori să se facă o numerație a populației țării după religie și naționalitate și deși s'au spesat milioane multe spre acest scop, totuși n'a reușit. Nu, fiindcă s'au sperat și mai multe milioane ca să nu reușească. Si acum când ni se dă ocaziune să avem cel puțin în parte o statistică necesară numerației, să o respingem? să nu ne folosim de ea? De ce?

Si apoi doară este lucru știut că — durere — în România Mare sunt o mulțime de popoare și acestea apoi la rândul lor au diferite religii. Numai un singur popor are o singură religie: jidani. Ei nu pot fi unguri, nemți etc., decât numai jidovi și nici nu pot fi jidovi de altă religie decât de a lor, cea izraelită.

Jidovul Kovács și Balog niciodată nu a fost și nici nu va fi „ungur” precum nici Reichenberg cel Încreștinat nu va fi nici când altceva decât jidan. Botezul îl folosește cel mult ca mijloc să poată fura și specula mai mult.

Deci nu protestați frați tovarăși și nu vă fie rușine când vă întreabă cineva ce religie aveți!

In fine o propunere; dacă în rubrica „observațuni” nu s'a trăcut nimic, catotuși să nu rămâne goala, credem că ar fi bine să se scrie: In anul 1929 în urma protestului jidaniilor dl prefect a interzis ca pe aceste liste să se treacă și religia cetățenilor arădani.”

Zi de toamnă

*Pe unde eri, cântau privighetori
Să fluturli săburai din floare în floare,
Ca un potop de neguri plângătoare
Sădună astăzi, cărduri mari, de ciort.

Să vîntul, toarnă săflete fiori.
Durerile, doresc o zi cu soare
Dar soarele, e vesnic între nori.

Plâng apele și codrili ruginiș
Si plâng îndrăgostitii părăsiți
De nimfele cu ochii ca de sfânt.

Plâng toate în ziuă astă pe pământ
Si ceru-i mai tăcut și mai pustiu.
In fiecare om, e un sicriu.*

Delafantanele.

Stăruiesc mult asupra păstrării umeralei în pământ, pe care o aduc arăturile dese și mai ales grăpările și mai dese. Pământul este ca zahărul: suge apa — de sus în jos când plouă — și de jos în sus când e secetă. Cu cât e mai bolovănos și mai nemuncit, cu atât se prind în el găurile subțiri și lungi (ca firul de păr) prin care umeralea se scurge de jos în sus (în aer). Munca deasă a pământului și grăpatul des rupe acele găurile lungi, duce aer mult între particulele măruntișore ale pământului și astfel se impiedecă uscarea.

O veche zicătoare spune: „nu te ultă înapoi pe urma grăpei”. Astă înseamnă să nu te sperii când vei vedea grâu ori porumbul jumulit și răvăcit de grăpă: vino peste o săptămână și o să vezi că râde de bucurie ca copilul după scaldă.

Aceasta este pricina pentru care și fânelele trebuie să grăpate cu grăpa cu dinți de fier îndată după cosit, ori primăvara când începe să crească iarba: pământul scârmănat se aerisește sămânța scuturată din floare se acoperă, mușuroalele se netezesc, muș-

chiul care cuprinde câte odată fânețea se desprinde și se scârmănat. În multe părți pentru livezi se aduc grăpe anume făcute cu dinți mai mărunti și cu încheiaturi mai dese ca să se târască cășarpele după forma pământului.

Un grăpat bun primăvara, peste ogorul de toamnă, adeseori ne scuțește de o arătură. Numai ogoarele de toamnă nu trebuie să grăpate, ca să cuprindă gerul ierbei bulgăril pe toate părțile: să-l degeure și să-l măruntească.

Si ca la orice lucru, trebuie să grăpate de seamă cu privire la timp și la felul pământului: să nu fie nici prea umed, nici prea uscat; iar la pământurile grele: îndată după arat, când înfloresc brazdă.

Si acum să vedem ce-i și cu tăvălugitul.

TĂVĂLUGITUL

Dăsa ceva, pe la sătenii noștri, mai ales cel din Vechiul Regat, nu se prea pomenește. Când am fost în Cehoslovacia, acum vreo doi ani, n-am văzut plugar fără tăvălug: ori un trunchi rotund de lemn (de ulm sau stejar) cu două cuie la capete, ori un

Noua reformă administrativă.

Plasa. Prim-pretorul. Pretorul. Sfatul plășit.

de Tiberiu Lupu.

(urmare).

Fiecare plasă va avea în fruntea ei un prim-pretor, care va putea fi ajutat de unul sau mai mulți pretori. Prim-pretorul este un reprezentant al prefectului, ofițer de poliție ad-tiv și organ de supraveghere și control în ce privește administrația rurală. El va fi numit de Ministerul de Interne, în urma raportului directorului și va trebui să aibă licență în drept precum și 3 ani de serviciu efectiv în ad-ție.

Prim-pretorul va intruni la reședința plășii, cel puțin odată pe trimestru, pe toți primarii sătești și comunali, pe notari și căte un delegat desemnat de fiecare consiliu comunal rural din plasă, împreună cu șefii diferitelor servicii comunale rurale, spre a examina chestiunile de interes ad-tiv, economic, rural și cultural ale plășii.

In fiecare plasă, pe lângă prefect, vor putea funcționa, după nevoie, un secretar retribuit de Stat, precum și un medic veterinar retribuit de județ.

Județul și administrația lui.

Administrația județului este încredințată consiliului județean ca organ deliberativ și delegației consiliului județean și președintelui acesta ca organe executive.

Numărul consilierilor județeni poate fi de 42, 36 și 30 după cum populația județului e mai mică sau mai mare. Consiliul județean se ocupă cu toate chestiunile de interes județean. El numește pe toți funcționarii superioiri ai administrației județene.

Dintre membrii săi, consiliul județean alege o delegație permanentă, compusă din 4 membri și din președintul delegației, care poate fi ales însă și în afară de consiliul județean.

Președintele delegației județene este organul executiv al consiliului și șeful administrației județene, calitatea ce o avea până acum sub-prefectul, care dispare după noua lege.

Consiliul județean alege pe durată de 5 ani.

Fiecare județ va avea, în mod obligator, un secretar general și

un cassier. În mod facultativ va mai putea avea un jurisconsult și unul până la trei inspectorii județeni.

Secretarul general al județului este secretarul ședințelor consiliului județean și al delegației consiliului județean. El trebuie să aibă un titlu universitar.

Județele vor avea următoarele servicii:

1. Serviciul ad-tiv și statistic
2. Serviciul finanțări și contab.
3. Serv. tehnic al drumurilor și al construcțiunilor
4. Serv. sanitar și al ocrot. soc.
5. Serv. veterinar și zootechnic.
6. Serviciul învățământului
7. Serviciul economic.

Pe lângă aceste servicii funcționează un birou al cancelariei, care va îndeplini pentru toate serviciile lucrările de înregistrare, arhivă și expediții.

Funcționarii județeni sunt de 2 categorii: administrativi și de specialitate.

In fiecare județ va funcționa o comisie administrativă a județului care are de scop a coordona activitatea diferitelor servicii ad-tive din județ și de a înlătura dificultățile ce s'ar ivi în aplicarea legilor.

Prefectul de județ este, ca și până acum, reprezentantul puterii centrale. El se numește prin decret regal, în urma propunerii Ministerului de Interne și exercită controlul și supravegherea tuturor administrațiunilor locale din județ, fiind totodată și șeful poliției în județ.

Prefectul va avea la dispoziția sa unul sau mai mulți funcționari ad-tivi, cari vor forma cabinetul prefectului.

(va urma)

CINEMA CENTRAL

15 Infernul din Chicago
16-17 Ritt și Ratt aviatori

CINEMA ELIT

15 Ritt și Ratt aviatori
16-17 Infernul din Chicago

ramase pe deasupra. Semănătura tăvălugită ieșe din pământ cu câteva zile mai repede, fiindcă tăvălugul lipsește sămânța din pământ și atrage apă de jos în sus spre sămânță.

Iar primăvara după înghet, tăvălugul strâne iarăși pământul degetat la rădăcina smulsă ușor de ger de la locul ei. Înfrâșirea grăbului și păstrarea umerelui se ajută prin tăvălugit.

Când semănătura cresc prea repede și e nevoie să le întărziem creșterea, se trece iarăși peste ele cu tăvălugul — și treabă e gata: până să-și vină la loc, se luptă căteva zile cu viață.

Să la tăvălugit însă, ca și la grăpat trebuie să înțelegem seama de vreme și de loc. Timpul cel mai potrivit e când pământul e bine svântat. Dacă e umed tăvălugul lipsește semnalele de el și pământul prinde coaje. Câteodată se pună grapa în urma tăvălugului (usoară cu dinți înapoi), ca să nu lase coaje și să împiedice astfel uscarea.

Tăvălugul folosește mai ales pământurile usoare (la cele grele caria apă, el poate chiar vătăma).

Si acum, frați plugari, sunt încrezători că nu vă mal mirați, că v'am

Din durerile neamului.

— Fragment. —

„Aș vrea să'nvătă tăicuță, tu nu mă dai la școală?... Și eu aș vrea copile dar punga-mi este goală. E bună învățatura, e bună ca și pâinea de ai cu ce o face.

Răboiul ne-a luat și bruma ce aveam. Murit-a mama voastră e mai bine de un an, muncesc din zorii în noapte, amar mă chinușesc, dar ce folos.

Muncesc ca să strâng biroul când vine perceptoarul; să numi la boulenei, să-mi dea și cu piciorul. Să-mi vândă și căsuța în care văți născut; mai bine mor.

„Dar Șmil cel cu taraba și Ițic croitorul, și Leiba și Cahana și Lupu cărciumarul, au toti copiii în școală, carte dându-i să învețe, eu ce să fac?

„Toți sunt jidani copile, jivine spurate, ce sug vlagă țărei, bestii nesăturate.

Au bani cu sacul muncită de bieți români.

Căci guvernanții noștrii de eri, de azi sau mâine pe jidovi strâng în brațe, nouă nu ne dă nici pâine. Ne ține în întuneric la școli nu ne mai lasă să învățăm.

Conștiințele's cumpărate cu bani jidovești, încearcă de le-o spune că amanic o pătești. Înfunzi pe dată ocna căci faci rebeleune, de mângâi un jidan.

Du-te la plug epile, bătătorescă și mână să poată duce tunul și pușca în răboiu și apără-ți ogorul. Scormonește adânc pământul amestecat cu sângel cel sfânt, cu sânge de român.

Fă holdele bogate pline cu spic de aur, tae pădurea, munceste via, livezi de pruni. aceasta și-e ursita, mai lasă carteau-n pace.

Iar de va fi nevoie să-ți aperi tu moșia, să stai de santinelă la hotare, căci din cei cu carte multă și jidani perciumați, nu vei mai vedea nici unul, de mult vor fi plecați.

Frântine-tău mai mare e șchiop pe un picior și vărul tău Neagu nu știi că este chior?.. Ilie, Niculae și Voicu nu știi că sunt schilozii? Ce ai uitat?

„De ce-s așa tătucă? De ce sau dus le luptă? „Ești ce-ți spusei, cei cu carte multă și marii bogătași, cum a venit răboiul au

scris în această scrisoare, căt de folositor e; să grăpați și să tăvălugăți pământul.

Tare aș fi bucuros să știu, care vă hotărîști să facă daci în colo, așa precum se face de orice plugar luminat în țările înaintate.

Iar dacă din o sută ar face-o numai ușoară, eu aș fi mulțumit, că producția țărilor a sporit căt de pușin de pe urma minții lui și că dela el ar lăua pildă mâine și cel cari astăzi sunt ca Toma Necredinciosul: „Nu cred — până ce nu văd”.

Ministrul Agriculturii
I. Mihalache

Și încă un lucru, nu mă rabdă înțima să nu vă îndemn, acum când închei această scrisoare: când îsprăviți arătura, tragăți brazele drepte și frumoase la capătul locului, să-i stea și bine. Sunt unii cari îsprăvesc o brazdă scurtă, alta lungă, alta în mijlocul drumului, de parcă și zgârile ochilor când te uiți la arătură. O fi iene, o fi neștiință, o fi nesimțire, nu știu. Dar pământul cere să fie și el frumos — și cui îl place frumosul, dă doavă că e om cu simțire.

I. Mihalache.

șters-o, lăsând pe cei nevoiași dar buni români să lupte.

Noi țărani delă țără și delă oraș poporul, am luptat ca leii să apărăm ogoarele... și am isbutit, și-am povestit-o doară, minte de ce nu ți să ai uitat?

Și ogorul de multă muncă e săracit și cere îngășaminte, ca zeii din vechime ofrande din sânge și oseminte... și nimic nu este mai bun la aceasta ca trupul de român căzut în lupte.

Bătătorescă și mână ca mine,

eu ca tată, el fostă ca bunicul și acesta ca străbunul. Ursita noastră este munca și căte odată moartea'n răboi ne e răsplata, acesta e românul.

Răbdător este pământul, ca el este și boul, dar îl întrece pe toți românul, el este eroul chinurilor în viață, erau este când răboiul în luptă l'a chemat și așteaptă ca moartea ce-i mai blândă ca oamenii, de chinuri l'o scăpa.

Jak Invalidul

Pungășiiile dela C. F. R. din Arad.

Iată că și acum, ca totdeauna, afirmațiunile noastre s-au adeverit. Am fost scris adecă în numărul trecut al ziarului că inginerul Ițig Reichenspitz a fost secondat de mulți alți funcționari inferiori și superiori în pungășiiile făcute. A avut tovarăși.

Natural justiția și forurile competente superioare cfr. vor hotărări anume dintre cei suspendați sunt și vinovați, fiindcă ușor se poate, ca unii dintre ei să-și dovedească, nevinovăția și ca afară de ei alții să fie suspendați, eventual arestați. La orice caz hoții trebuie să între în pușcărie, să fie destituși din serviciu și averile lor trebuie numai sechestrare ci și confiscate fiindcă sunt făcute din fururi ordinare și nu sunt agonisite prin muncă cinstită și prin „sudoarea feții.”

Dacă adăugăm la lista celor susținători și pe cea a tovarășilor lui Müller și Fofiu atunci iată ce pomelnic frumos avem (zic pomelnic fiindcă și hoții sunt deja morți de jumătate cel puțin, și Dne! ce bine ar fi și preste tot numai atunci va fi bine pe lume, când pungășii vor fi boicotati, eschiși dintre ceilalți oameni, din societatea celor mulți cinstiți, ca și leproșii, când cu hoții nu se va mai sta de vorbă și nu li se va mai întinde mână. Mult va fi însă până atunci!):

Și acum privind acest pomelnic și gândindu-ne și la alții, cari încă lipsesc din el, dar nu multă vreme, ne întrebăm mănuși, plini de scârbă și durere: cum se poate? cum s'a putut ca aproape toți funcționarii unei Direcții Regionale să fie hoții? Toți să fure și nimenea să nu observe păcatele lor. Cine a tolerat hoții? ori cine era dator să le descopere?

Cui trebuia să-l fie suspect că cutare chefește cam mult, își face case și-și cumpără averi în timp prea scurt din ieafă lui miserabilă, ori eventual face depunerile la bânci etc. etc?

Bazați pe zicala „dela cap se impune peștele“ trebuie să credem că fostul conducător al Direcției de exploatare DI Pop a fost acela, care și dacă nu aștia, ori nu ar fi tolerat pungășiiile, are totuși marea vină de a nu se fi interesat, de a nu fi controlat pe subalternii săi și de a-i fi chiar acoperit pe pungășii cu răspunderea lui, cu autoritatea lui și cu prietenia lui.

Credința noastră este adeverită prin faptul că azi primim vestea

că d-l Pop, fost director de exploatare a demisionat, a abzis de penzie și s'a pus avereia la dispoziția autorităților pentru a contribui și el în felul acesta și în parte măcar la acoperirea pagubelor cauzate Instituției cfr. prin fraude și talării pe timpul când a fost el Directorul de exploatare în Arad.

El va fi avut o inimă bună și s'a lăsat sedus, orbit de cei din jurul său, cari au abuzat de prietenia lui, i s'a vrăbit sub piele și s'a crezut pentru totdeauna acoperiți; a furat care cum a putut. Dar Dumnezeu nu bate cu bâta, i-a venit și-l va veni rândul la fiecare, fiindcă țara aceasta scumpă n'are dreptul de existență, dacă nu vor fi puși toți hoții la locul lor, la închisoare.

Și în legătură cu aceasta protestăm cu toată energia contra oricărora intervenții politice în favorul celor deținuți și suspensați. Trebuie și pretindem să se dea mână liberă și chiar tot sprijinul justiției ca să-și poată face pe deplin datoria. Și dacă se va dovedi nevinovăția vreunui dintre cei arestați ori suspensați pentru acela cerem deplină satisfacție.

Intervenții politice anticipate însă n'au loc, nu-i permis să se accepte și să se întâmpile, căci vor fi aspru răsbunate.

Trebue să se stie că nu se mai poate tolera, ca pungășii să se poarte sfidător și arogant cu inferiorii, semenii și chiar cu superiorii lor cinstiți, bazându-și obraznicia pe averile furate. Toți nemernicii se cred „oameni isteți“ „cu noroc“, „oameni cărora le merge bine“

Păcătoșii de ei!

Avem deplină încredere în actualii conducători ai Inspectoratelor C. F. R. din Arad și în justiție că și vor face îndesat datorința.

Protestăm plini de indignare contra încercării unor ticăloși de a aduce învinuirii ridicolе prin presa jidovescă d-lui inginer Mulescu inspectorul Tracțiunii, acuzatorul principal al hoților care este un om integrul, un funcționar cinstit, de model și un bun român. Este o minciună ordinară că ar fi persecutat pe români din Ardeal ori pe minorități fiindcă sunt membri ai partidului național țărănist, cum scriu ziarele jidovești.

A denunțat hoții, având în vedere totdeauna, în toate acțiunile lui interesele instituției C. F. R. și cele superioare ale neamului și țării. N'a făcut deosebire între român și român ci numai

intre român cinstit și necinstit.

Dl. inspector Miluescu pleacă la București un mutat disciplinar și „fără veste“, ci la cererea proprie întâmplată înainte cu luni de zile.

Inspectia T. pierde foarte mult prin plecarea lui și în inimile tuturor bunilor: funcționari și români, lasă amintiri foarte plăcute și regrete pentru că-i părăsește. A fost și suntem siguri că va rămâne funcționar cinstit, sef energetic dar drept și adevărat caracter.

Nu pungașii sunt chemați să-l judece ci semenii și superiorii lui în serviciu, cari știu să-l cinstescă și prețuiescă după cum merită ca pe un demn coleg al lor, care le face cinste.

Despre ticăloșii cărora nu le creapă obrazul de rușine să întrevie în chestia pungășilor în alt număr, deocamdată atât.

Adunarea invalidizilor,

văduvelor și a orfanilor de răboi care era să se țină în 14 Sept. în Arad a fost interzisă din partea ministerului de interne. Poliția s'a spus cuvântul că dacă vor încerca totuși să ieșe într-un atunci vor fi împriștiati cu forță.

Ar fi în adevăr admirabil spectacol, să vezi poliția și eventual forța armată înpingând de spate lovind cu arma și eventual cu baioneta pe invalidii, pe schilavii, pe mulțumiți războlului, cari s'au lăsat pe câmpul de luptă, pe pământul frântat cu lacrimile și sângele lor, membre din trupurile istovite de vlagă pentru un singur scop, ca să contribue și ei la realizarea României Mari.

Sărmăni de ei!

Azi în România Mare făurită — în prima linie — de ei, ori cine altul poate să trăiască fericit, este protejat, ori care ticălos poate să se îmbuibe și să sfideze pe bieți români, toți pungășii și trădătorii au drepturi numai ei sărmăni invalidi n'au dreptul nici să se adune într'o intrunire, n'au dreptul să spue că mor de foame și de jalea suferințelor copiilor lor. Acești ne-norociți au avut numai datorință să se adune în cete nemăsurate, să dea piept cu dușmanii, să lupte jertfiindu-și dacă este nevoie și viața pentru scumpă țară românească, iar azi n'au dreptul să se întrenească. Ei nu, dar toți bolșevicii, tărtanii, trădătorii, foșii și actualii dușmani ai statului nostru pot să-și facă de cap chiar, nimeni nu-i împiedică.

Și totuși autoritățile noastre au dreptate să interzică adunarea invalidizilor fiindcă zău este, în adevăr, rușine să vezi pe eroii neamului defilând acum în regimenter de cărători săremăni, supri de foame și îmbătrâniți fără vreme de mizerie și suferințe.

Pentru ei nu este milă, nu sunt fonduri, nu este protecție, de ei n'are (?) ați folos statul, jertfele lor sunt despreuite, nu au voie nici chiar să cersească. Fondurile adunate din impozitele cele grele sunt destinate pentru penziile foșilor și actualilor dușmani neimpăcați ai statului, pentru func-

ționarii străini, cari n'au voit să depună jurământul de credință scumpel noastre Patrii și Marei Rege Ferdinand, și căi alii miserabili se vor mai împărtași din roadele jertfelor invalidilor, iar ei nenorocitul trebuie să se mulțumească cu ce le-a mai rămas: *înimele ca să poată suspina, ochii ca să poată plângă, să poată vârsa lacrimi de durere și gura ca să poată blestema...*

Sărmantii de el!

Se sperează însă că după o

adresă înaintată telegrafice Inaltei Regente se va obține totușii autorizație pentru ținerea întrunirii a cărei interzicere nu se poate cu absolut nimic serios motiva.

Că bieții invalidi sunt săraci se știe și dacă ministerul de interne nu vrea să-i expună la spese de călătorie, etc. n'are decât să-i împărtăsească de favorul de a putea călători gratuit, cum se face de atâtea ori cu ocaziunea tinerii altor adunări absolut fără nici un rost.

Onorați cetitori!

Ziarul nostru va apărea ziară regulat săptămânal, adică aceasta ar fi dorința noastră, care însă nu se poate realiza dacă d-nii abonați nu își vor achita în timpul cel mai scurt abonamentul. Cu deosebire mulți intelectuali — onoare escepțiunilor — și în special între d-nii preoți sunt mulți de aceia, — cari fără nici un simț de primesc ziarul de mulți ani de zile, fără să fi achitat măcar un singur ban, dar în schimb ne-au promis, ne-au în mod nedemn de persoanele lor, că-l vor achita.

Ne închipuim, ne vom interesa și vom scrie chiar și în ziar, cum își îndeplinesc acești domni și în altă privință datorința d. e. domnilor preoți, pe cea de slujitorii ai sf. altar.

De altfel pe toți restanțierii i-am predat advocatului spre împresuare, fiindcă trebuie să spunem cu multă măhnire și profundă durere sufletească adevărul că nici 10 % dintre d-nii abonați nu-și plătesc la timp abonamentul și din cauza aceasta întâmpină greutăți foarte mari cu scoaterea ziarului, avem datorii de sute de mil, după cari plătim interese mari, pe cari nu ni le restituie nimenea, niciodată.

Am scris de multe ori și în ziar și am comunicat și în scriitori închise d-lor abonați situația noastră dar cei mai mulți au urechile surde și numai foarte puțini ne-au înțăles chemarea, ne-au înțăles jertfele enorme materiale și de timp, depuse pentru susținerea ziarului, știind fiind, convingi că toți cei grupați în jurul acestui ziar nu numai că nu au nici un ban câștig, ci contribue fiecare pe lângă jertfa de timp pretios și cu bani din buzunarul lor, mai bine zis din sărăcia proprie pentru susținerea lui și astfel ne-au trimis costul abonamentului, contribuind chiar cu sume mai mici sau chiar mai mari, după putință, și la fondul de rezistență.

N'am forțat niciodată pe nimenea să ne aboneze ziarul din contră i-am rugat și-i rugăm și acum pe acel domn cărora nu le place ziarul, să facă bine să ni-l returneze, retrimîtă.

Ei! dar să nu returnezi ziarul, să-l primești, să-l cetești și să nu-l plătești acesta nu-i

lucru cinstit, aceasta-i punăsie!

N'am voit să facem spese și rușine nimănui, dar cei nețrebni ne-au forțat, să ne folosim, fără voia noastră, de aceste mijloace, de proces și de publicarea liste negre.

Administrația ziarului.

Se zice:

Că în Budapesta s'a constituit o ligă numită „Libertas“, care s'a pus de scop să facă o propagandă intensă contra alcoolismului, accentuând că alcoolul este absolut necesar organizației omului.

Publicăm această stire ca să le facem bucurie prea mulților noștri alcoolisti bețivani, cari sigur se vor grăbi să dea mâna cu frații dela Budapesta și să înființeze o filială și în București, ba mai pe urmă se poate chiar în fiecare comună.

Câte o filială a ligii „Libertas“ și căte un radio proiectat de Dl Vaida să fiecare comună și apoi să vezil fericirea țărilor românești!

Că la un congres al clasornicarilor englezi după multe discuții s'a stabilit că orologiu, pentru o mai bună funcționare, trebuie tras (întors) dimineața.

Eu nu cred fiindcă am probat de al meu și par că umblă mai cu zori, dacă îl trag seara și-l las să se odihnească peste noapte. Cum vine astă?

Că înțepta în Palestina a fost pe deplin restabilită.

Eu nu doresc altceva decât ca jidani să alibă totdeauna acea înțepte, pe care o au acum, căci atunci cred că în curând îl ar lua dracul pe toți.

De altfel se formează legiuni de tineri jidani din toate țările, care să plece la Palestina să apere pe frații lor contra furiei arabilor.

O fi numai este vorba că ușor se poate întâmpla ca cel din legiune să fie săli și lupte și cu arma nu numai cu gura sau fizulicele lor contra arabilor și atunci apoi să-l vezi pe „Ițig la războl“.

Mai ști că nu se vor găsi ticăloși și bieți de creștini, cari să ia — pentru bani — ei arma să apere pe eroi cu percluni.

Că partidul național al dlui Iorga ar avea de cuget să conlucreze cu guvernul dându-i tot sprijinul. În cazul acesta dl Iorga ar fi ales președinte al Camerei deputaților și dacă liberalii nu ar reîntra în parlament după deschiderea lui, s-ar declara toate locurile vacante și se vor ține alegeri noi de deputați, în care guvernul ar sprijini candidații partidului lorghist.

Bine dar cine poate fi profet în cele politice?

Că un student jidă originar din Iași cu numele Jean Schor a fost cuprins de nebunie în trenul accelerat Viena-Budapestă și a sfârmat ferestrele vagonului în care se afla.

In Budapesta a fost dat jos și internat într-un institut de alienață.

Vezi cum Ițig Schor va fi plecat să se înroleze în vre-o legiune pentru Palestina, probabil a înebunit și numai gândindu-se la luptele cu arabilii și s'a apucat de spart geamurile.

Dacă dă-le la toți mintea tovarășului Jean Schor!

Informații.

Incepând cu No. prezent, ziarul nostru va apărea în răs regulat, săptămânal.

Administrația ziarului.

Domnilor abonați!

Vă rugăm, să faceți bine să ne trimiteți chiar cu reîntocere poștei costul abonamentului, că luptăm cu greutăți materiale foarte mari.

Gândiți-Vă că nu-i lucru nici frumos, nici cinstit să cetățenii un ziar an de rândul și să nu achitați abonamentul.

Toți restanțierii din anii treceți vor fi predăti advocatului pentru împresuare.

Administrația ziarului.

Concursul aerian al Micii Antante și Poloniei s'a terminat cu un succes deosebit pentru România, care a fost clasată prima între țări și a câștigat în felul acesta două cupe-premiile, cupa Poloniei și cupa oferită de prințul Paul al Jugoslaviei.

Dintre 24 concurenți, cari au plecat din București să parcurgă distanța: București—Iași—Lemberg—Varșovia—Cracovia—Prostějov—Praga—Brno—Zagreb—Belgrad și apoi la București de unde au plecat să au reîntors numai 10 dintre cari 4 români. Ne fac cinstite și trebuie să fim mândri de bravii noștri aviațori.

De câteva zile s'a răcăjt binișor vremea. Prin munți a nins chiar, dar totuști vom avea, parte cu siguranță, de o toamnă lungă și frumoasă.

In decursul manevrelor cehoslovace s'a ciocnit 2 avioane, cari s'a prăbușit la pământ și s'a sfârmat. Un ofițer și doi subofițeri au murit pe loc,

Cum balțocorește caseria din gara Radna pe călători?

In ziua de Sf. Maria Mică 8 Septembrie 1929 mă aflam în gară la Radna — Deși erau mulți călători, caseria sosește și deschide ghileul numai cu 30 de minute înainte de sosirea trenului accelerat de București.

Căteva doamne au cerut bilet la Petroșani — Caseria sub motiv, că n'are bilete sau n'are timp să scrie, fiind mulți călători, le dă bilete numai până la Simeria — Zadarnice au fost insistențele călătoarelor să le dea bilete până la destinație, caseria a rămas surdă și a trecut mai departe.

Trenul a sosit și a plecat, dar au rămas foarte mulți călători fără bilet, nevoiți să aștepte trenul de noapte.

Purtarea cassieritel din gara Radna față de călători e mai mult de cât batjocoroitoare. Noi protestăm în contra acestui tratament barbar, din partea unei funcționare C. F. R. și rugăm Inspectia din Arad să ia toate măsurile cuvenite pentru ca pasagerii să aibă bilete până la destinație și călătorii să capete la timp bilete, pentru a nu rămâne de tren din cauza comodității, sau chiar a sabotării serviciului, de către o funcționară netrebuie.

Iar în zilele de Sf. Maria Mare, și Sf. Maria Mică, când se adună la Mănăstirea Radna peste 10.000 de credincioși, adecă de două ori în an cassieria gării să fie deschisă fără intrerupere toată ziua. Această măsură este folositoare atât publicului călător pentru care sunt construite Căile ferate cât și Statului, care realizează venite excepționale de mari în aceste zile și care venite contribue desigur la scăderea deficitului C. F. R.

Dr. Emil Colbazi

medic primar la spitalul de stat. Fost primăștean la facultatea de medicină din Cluj.

Consultează pentru boli de piele, par și vene.

Arad, Bulevardul Carol 67, între orele 2—5, 7—8 d. a.

PRIMARIA.

Comunală Gurahonț.

Nr. 494 | 1929.

Publicații.

Se aduce la cunoștință publică, că în ziua de 15 Octombrie a. c. oarele 11.³⁰, se va ține în localul primăriei comunale Gurahonț licitație publică, cu oferte închise, conform, art. 72 și următorii din Legea contabilității publice, pentru concesionarea aprovizionării comunei Gurahonț cu energie electrică (lumină electrică) conform aprobării obținute dela Ministerul Industriei și Comerțului, Direcția Energiei, sub Nr. 80.115 | 1929.

Condițiile, cauțiile de sarcini, etc. se pot vedea la primărie.

Dacă licitația în ziua de 15 Oct. nu se va putea ține în lipsă de licitanți, se va repeta în aceleași condiții înăndu-se a II. a. licitație în cauză în ziua de 30 Octombrie 1929, oarele 11.³⁰.

Gurahonț, la 5 Sept. 1929.

Notar:

Dr. A. Oarcea.

Primar:
George Oarcea.

MARCU BOTĂ
PRIVILEGE DE GHETE PĂLĂRII
ARAD, B.U.T., 1929, IULIU DINAND 27

Pantofi pt. dame dela Lei 460
"bărbați" " 460
"copii" " 100
Ghetă pt. bărbați " 500

PĂLĂRII IEFTINE

se află la

R OMÂNII!
Comandanți tot felul de mobile:
Frumoase, solide și etiile numai delăzită.

GHEORGHE BARNA
ATELIER DE TÂMPLARIE

ARAD, STR. OITUZ 129

Locuința Piată Catedralei Mr. 9
Livrarează mobile în oricare
parte a țării!

Palatul Cultural, pentru Biblioteca
Arad

